

Gdańsk, dnia 2012.08.17

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Sygn. akt: ŻN.8361.175.2012.ZS-MK

2012-08-17
POLECONY

e/e

„GROSZ”

M. Zieńkiewicz, S. Zienkiewicz

Spółka Jawna

ul. Sztormowa 3

80 – 335 Gdańsk

DECYZJA Nr ŻN/D/44 /2012/MK

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4, art. 40a ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych /tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm./, art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity z 2000 r. Dz. U. Nr 98, poz. 1071 ze zm./ oraz § 6 Zarządzenia nr 13/2002 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 29 lipca 2002 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – leg. nr 000004, upoważnienie Nr 2/08

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wymierza

Spółce Jawnej „GROSZ” M. Zieńkiewicz, S. Zienkiewicz z siedzibą w Gdańsku, ul. Sztormowa 3

karę pieniężną w wysokości 1.000 zł /jeden tysiąc złotych/,

z tytułu wprowadzenia do obrotu Sera smażonego półtłustego TOP á 200 g, produkcji TOP s.c. Huszczak i Humerczyk, 64 – 800 Chodzież Rataje, Os. Dębowe 23, w ilości 9 sztuk o wartości 36,63 zł, zafalszowanego w rozumieniu art. 3 pkt. 10 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 21

otrzymałam 17.08.2012 kg

grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z uwagi na obecność steroli pochodzenia roślinnego (β -sitosterolu, stigmasterolu, campesterolu) tj. artykułu rolno – spożywczego, który nie odpowiadał wymaganiom jakościowym zawartym w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22.10.2007 r.(zał.XII) ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) /Dz. U. L 299 z 16.11.2007, s. 1 ze zm./, oraz nie odpowiadał deklaracji producenta podanej na opakowaniu z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu,

co stwierdzono podczas kontroli przeprowadzonej w Sklepie „GROSZ” w Gdańsku przy ul. Sztormowej 3, należącym do „GROSZ” M. Zienkowicz, S. Zienkowicz Spółka Jawna z siedzibą w Gdańsku, ul. Sztormowa 3.

Uzasadnienie

W dniach 21 - 23 marca 2012 r. Zbigniew Symbor – specjalista nr legitymacji służbowej 000024 i Magdalena Kaszubowska - inspektor, nr legitymacji służbowej 000067 działając na podstawie upoważnienia Nr ŻN – 175/12 z dnia 19.03.2012 r. Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, podstawa prawna: art. 3 ust. 1 - 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 191 z 28.05.2004 r., str. 1 ze zm.); art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. Nr 151 z 2009 r., poz. 1219 ze zm.), przeprowadzili kontrolę w Sklepie „GROSZ” w Gdańsku przy ul. Sztormowej 3, należącej do „GROSZ” M. Zienkowicz, S. Zienkowicz Spółka Jawna, 80 – 335 Gdańsk, ul. Sztormowa 3.

W toku kontroli pobrano do badań w Laboratorium Kontrolno - Analitycznym w Olsztynie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie próbkę m. in.:

- **sera smażonego półtłustego TOP** à 200 g, producent: „TOP” s.c. Huszczak i Humerezyk, 64-800 Chodzież Rataje, Os. Dębowe 23 z oznaczeniem: należy spożyć do: 04.04.2012, nr partii 09.55.

Próbkę do badań pobrano na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 10 i rozdziału 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz.1219 ze zm.), zgodnie

z trybem określonym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2002 r. w sprawie *szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. Nr 57, poz. 522) oraz z Polską Normą PN-EN ISO 707:2009 „*Mleko i przetwory mleczne. Wytyczne do pobierania próbek*”, w sposób losowy i reprezentatywny w odniesieniu do badanej partii, w ilości niezbędnej do wykonania badań.

Szczegółowy sposób pobrania próbki wyżej wymienionego produktu oraz zakres badań laboratoryjnych określono w protokole pobrania próbki produktu Nr 078634 z dnia 21.03.2012 r. Jednocześnie pobrano próbkę kontrolną wyżej opisanego produktu z tej samej partii, w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań laboratoryjnych, którą po zabezpieczeniu przekazano pod nadzór przedstawiciela spółki. Szczegółowy sposób pobrania próbki kontrolnej zawarto w protokole pobrania próbki kontrolnej Nr 077635 z dnia 21.03.2012 r.

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że w/w próbka **nie odpowiadała** rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22.10.2007 r. (załącznik XII) ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) /Dz. U. L 299 z 16.11.2007, s. 1 z ze zm./, z uwagi na obecność steroli pochodzenia roślinnego (β -sitosterolu, stigmasterolu, campesterolu). Ponadto badana próbka nie odpowiadała deklaracji producenta podanej na opakowaniu z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu.

Szczegóły badań zawarto w Sprawozdaniu z badań Nr 245/2012 z dnia 04.04.2012 r.

Pismem z dnia 17.07.2012r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. partii *sera smażonego półtłustego TOP à 200 g*, zafalszowanego z uwagi na obecność steroli pochodzenia roślinnego.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) - „*Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.*”.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku **ustalił i stwierdził**, że wprowadzanie do obrotu zafalszowanego sera smażonego **półtłustego TOP** z dodatkiem steroli roślinnych oraz nieodpowiadającego deklaracji z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu w sposób istotny narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r.

ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007) „**przetwory mleczne**” oznaczają produkty uzyskiwane wyłącznie z **mleka**, przy założeniu że można dodać substancje konieczne do ich wytworzenia, o ile nie stosuje się ich do zastąpienia – w całości lub w części – jakiegokolwiek naturalnych składników mleka”. „**Produkty żywnościowe przeznaczone do spożycia przez ludzi można wprowadzać do obrotu jako mleko i przetwory mleczne, tylko jeśli są one zgodne z definicjami i nazwami ustanowionymi w załączniku XII**”. Ochronie oznaczeń zgodnie z ww. rozporządzeniem podlega **m. in. nazwa „ser”**.

W myśl art. 3 pkt. 8 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1) „*wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania*”.

Artykuł 17 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1) stanowi:

„*Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów*”.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, **fizykochemicznych** i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta – art. 4 ust. 1 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych. Powyższy przepis należy czytać łącznie z art. 6 ust. 2 cytowanej ustawy o jakości handlowej

artykułów rolno – spożywczych, który w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (tekst jednolity z 2010r. Dz. U. Nr 136, poz. 914 ze zm.) stanowi, że opakowanie środka spożywczego, w tym w zakresie jego nazwy, rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, źródła lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji, nie może wprowadzać konsumenta w błąd.

W prawodawstwie Unii Europejskiej występuje wiele przepisów, które dotyczą zakazu zafalszowań żywności i pośrednio dookreślają to pojęcie. Jako przykład może służyć art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002r., zgodnie z którym prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępny praktykom;
- b) **falszowaniu żywności, oraz**
- c) **wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.**

W polskim ustawodawstwie definicję zafalszowanego środka spożywczego, w zakresie wymagań jakości handlowej, zawiera art. 3 pkt. 10 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*. Stosownie do treści tego przepisu „*artykuł rolno - spożywczy zafalszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:*

- a) *dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,*
- b) *w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,*
- c) *w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej”.*

Należy zaznaczyć, że przy ocenie czy w danym przypadku mamy do czynienia z fałszowaniem żywności, czy „tylko” z niezgodnością z wymaganiami jakościowymi, istotnie ważną kwestią jest to, czy niezgodność ta została spowodowana świadomie przez wprowadzającego do obrotu. Dotyczy to jednak nie tylko sytuacji gdy przedsiębiorca wie o niezgodności i pomimo tego wprowadza produkt do obrotu, ale także, kiedy o tej niezgodności nie wie lecz powinien wiedzieć przy dołożeniu należytej staranności wymaganej od profesjonalisty w danych warunkach.

Omawiając kwestię kwalifikacji czynu jako „zafalszowanie żywności” warto przywołać wydany

dnia 7 września 2011r. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 1350/11, który orzeka, iż „samo stwierdzenie faktu wprowadzenia zafalszowanego artykułu rolno – spożywczego do obrotu jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Przy odpowiedzialności karno – administracyjnej nie ma znaczenia, czy zafalszowanie nastąpiło z winy (umyślnej lub nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie.”

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) stanowi w art. 40a ust. 1 pkt. 4 „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafalszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.”.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zgodnie z art. 40 a ust. 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przede wszystkim: stopień szkodliwości, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość obrotów.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał:

- *stopień szkodliwości czynu za wysoki najwyższy* z uwagi na wprowadzenie do obrotu artykułu zafalszowanego z dodatkiem steroli roślinnych o nazwie zarezerwowanej tylko dla przetworów z mleka. Konsument podejmując decyzję o zakupie towaru kieruje się przede wszystkim podstawowymi informacjami zawartymi na jego opakowaniu jednostkowym, w tym dotyczącymi jego nazwy i składu. Konsument bez użycia specjalistycznych urządzeń oraz odpowiedniej wiedzy nie jest w stanie stwierdzić, czy w serze występuje dodatek steroli roślinnych., dlatego też musi zaufać przedsiębiorcy, że ten wprowadza do obrotu określony produkt odpowiadający deklaracji na opakowaniu produktu,
- *stopień zawinienia przedsiębiorcy jako niski*, gdyż sugerując się symbolami „certyfikat Q., Wielkopolska jakość oraz „najlepsze w Polsce” umieszczonych w oznakowaniu na etykiecie sera smażonego mógł przypuszczać, iż jego jakość jest odpowiednia. Niemniej jako przedsiębiorca działający na detalicznym rynku artykułów rolno – spożywczych przedsiębiorca ma obowiązek znajomości i przestrzegania przepisów prawa żywnościowego,
- *zakres naruszenia wysoki*, gdyż rzetelne oznakowanie co do nazwy towaru i jego składu

umożliwia konsumentowi rozpoznanie rodzaju środka spożywczego i odróżnienie go od innych produktów, stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej,

- *wielkość obrotów* pozwala na zaliczenie kontrolowanej spółki do małych przedsiębiorców,
- jest to pierwszy przypadek wprowadzenia przez stronę do obrotu na lokalny rynek artykułów spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w okresie 24 miesięcy poprzedzających kontrolę. Poprzednia kontrola dotycząca jakości handlowej środków spożywczych nie wykryła jakichkolwiek nieprawidłowości, stąd można przypuszczać, że wprowadzenie do obrotu sera zafalszowanego nie było działaniem umyślnym.

W związku z powyższym, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa Spółka Jawna „GROSZ” M. Zienkowicz, S. Zienkowicz z siedzibą w Gdańsku, ul. Sztormowa 3 powinna wpłacić na **rachunek bankowy:**

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

lub w kasie Inspektoratu, w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4 codziennie w dni robocze w godzinach 7:15 – 15:15 w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* /tj. Dz. U. z 2012r, poz. 749/ od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 K.p.a.).
3. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów

rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa /tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 749/.

Otrzymują:

1. „GROSZ” M. Zieńkiewicz, S. Zienkiewicz Spółka Jawna, 80 – 335 Gdańsk, ul. Sztormowa 3
2. a/a
3. Wydział BA w /m

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Anna Klecha

Anna Klecha
KACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKULÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w
Gdańsku
ul. Marii Konopnickiej 4,
80 – 240 Gdańsk

Tel. (058) 341 – 09 – 24
Fax. (058) 341 – 08 – 77
Fax. (058) 341 – 53 – 37

Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i
Nieżywnościowych

Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40

MK